

за Христіани ся таквизи въ сѣщность. Принципъ-тъ върху койго той прави рѣшеніе-то си не е че е имало едно искусственно повърхностно или видимо промѣненіе, само въ външно-то отдѣленіе. Той изисква едно коренно и свѣршено промѣненіе на сърдце-то. Сичко що можемъ да кажемъ е това: Ако ветхый-тъ животъ въ чловѣка е дагь мѣсто на животъ-тъ отъ горѣ; ако ветхый-тъ чловѣкъ е сѣблеченъ, и новый-тъ е облеченъ, ако душа-та е проникната, просвѣтена, е утѣломощена съ това което най-послѣ ще ѿхъ прослави и ще направи чловѣка храмъ пригоденъ за Духа истинѣ-тъ Божіѣ; ако душа-та е схванала или е присвоила този видъ вдѣхновеніе което прави наклонности-тъ да тичать въ пѣть-тъ на длѣжность-тъ така щото служеніе-то и любовь-та Божія сѣ станали естествены; ако чловѣкъ-тъ е напустналъ широкой-тъ и прашенъ пѣть, и е влѣзълъ въ тѣсний-тъ и хладенъ пѣть, който ся издига по Божіи-тъ хълмове до Рай, — тогава той е роденъ отъ горѣ чрѣзь Духъ-тъ, присѣтствіе-то и сила-тъ на Вышняго. Той е влѣзълъ въ страшно-то но славно пѣтешествіе на едно щастливо безсмъртіе, и живѣе не единъ естественъ но свѣрхестественъ животъ чрѣзь Искупителя.

Тази опытность на практикѣ възможна ли е както и на теоріѣ?